

Ligesom de andre ærede Ordførere kan jeg paa mit Partis Vegne tilsige en velvillig Drøftelse af Lovforslaget i et Udvalg, for at det fuldt ud kan komme til at opfylde sit Formaal: at skabe Lighed paa disse Omraader.

Statsministeren (N. Neergaard): Jeg takker de ærede Ordførere for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget. Jeg kan ikke ganske give det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen Ret i den af ham, for øvrigt meget lemfældigt, fremsatte Betragtning, at der stadig skulde være en Ulighed mellem de — for at bruge et kort Udtryk — indfødte sønderjydske Embedsmænd og de Nord fra tilflyttede. Lovforslaget tilsigter at skabe og skaber efter min Overbevisning fuld Lighed. Der er ikke Lighed mellem en Tjenestemand, som er tilflyttet fra det gamle Kongerige, og en Tjenestemand, der er forflyttet fra et Sted i Sønderjylland til et andet, fordi de sønderjydske Tjenestemænd kommer til et Sted, der indtil for ganske nylig har hørt under samme Stats-højhed med samme Forhold i alt væsentligt, socialt, økonomisk, nationalt o. s. v., som det Sted, han kom fra, hvilket aldeles ikke er Tilfældet med de fra Kongeriget tilflyttede, der tværtimod kommer ind i ganske andre fremmedartede Forhold. Derfor er det økonomisk vanskeligere for dem at komme igennem end for dem, der blev flyttet fra et Sted i Sønderjylland til et andet. Vi har derfor netop ment at skabe Lighed ved at sige, at de, der indenfor Kongeriget udstationeres, og de, der i Sønderjylland indenfor de sønderjydske Landsdele flyttes fra det ene Sted til det andet, de er ligestillede, og de skal stilles lige efter Loven, hvilket de ikke kunde blive efter den tidligere Lov, da de ikke var danske Tjenestemænd ved dennes Ikrafttræden.

Det ærede Medlem nævnte, at man kunde bestride Berettigelsen af at nedsætte Dagpengene de sidste to Maaneder. Jeg kan ikke indrømme dette. Loven giver fuldstændig Berettigelse dertil. Der staar jo i det længste for et Aar, og naar der i vedkommende Lov staar dette: i det længste, er det en tydelig Advis til de vedkommende om, at de maa være forberedte paa, at de kan faa deres Dagpenge nedsat før denne Fristes Udløb. Jeg mener tværtimod, der er handlet med overordentlig stor Liberalitet, idet man har ventet saa længe, som man har gjort.

Spørgsmaalet om, hvorvidt disse Dagpenge vedblivende skal ydes efter at der

er givet fast Ansættelse, blev ogsaa rejst af det ærede Medlem. Regeringens Standpunkt er det, at disse Dagpenge absolut ikke vedblivende skal ydes hverken for de fra Kongeriget tilflyttede eller for de tidligere i de sønderjydske Landsdele bosatte. Men paa den anden Side har Regeringen ønsket det Spørgsmaal undersøgt, om der skulde være nogen Grund til at antage, at Løvedoden endnu er væsentlig dyrere i de sønderjydske Landsdele end i Kongeriget. Hvis dette er Tilfældet, vil det være rigtigt at raade Bod derpaa ved at give noget højere Stedtillæg for de sønderjydske Landsdele. For at faa dette Spørgsmaal undersøgt for det rette Forum har jeg tilskrevet Lønningsraadet og bedt dette undersøge det. Det er jo ifølge Tjenestemandsløven Lønningsraadet, der har at stille Forslag med Hensyn til Stedtillæg, og jeg har bedt Lønningsraadet undersøge dette Forhold. Hvis det saa viser sig, at der virkelig er et væsentlig højere Prisniveau, kan det formentlig forventes, at der bliver taget Hensyn dertil gennem et højere Stedtillæg.

Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen spurgte om Betydningen af Ordet „hjemmehørende“. Jeg skal her gøre opmærksom paa, at de tidligere tyske eller preussiske Embedsmænd faar jo den Begunstigelse, der er fastsat i Lovforslagets § 1 uden Hensyn til, om de er hjemmehørende eller ikke, idet „hjemmehørende“ kun gaar paa dem, som uden tidligere at have været preussiske eller tyske Embedsmænd er blevet ansat i Tjenestemandsstillingen. I øvrigt vilde man naturligvis ogsaa for de sidstes Vedkommende i Tvivlstilfælde fortolke Ordet „hjemmehørende“ paa den liberaleste Maade.

Til det ærede Medlem Hr. Rode vil jeg sige, at det ærede Medlem tog fejl, naar han mente, at Anledningen til dette Forslags Fremkomst var at søge i Finansudvalget. Allerede inden Nytaar tog Regeringen denne Sag op og har korresponderet om den, dels med de forskellige Ministerier og dels med lokale sønderjydske Myndigheder, saa Forberedelsen af dette Lovforslag gaar ret langt tilbage, før denne Sag blev rejst i Finansudvalget.

J. P. Nielsen: Til den højtærede Statsminister vil jeg sige, at de Vanskeligheder, der har bevirket, at man fik Loven af 28. Juni 1920 om ekstra Tillæg til Statstjenestemændene, har jo sikkert ligget i Sønderjylland; hvis det var indenfor